

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
3. ROČNÍK – ČÍSLO 28 – KVĚTEN 2005

**HABEMUS PAPAM
BENEDIKT XVI.**

Duchovní slovo

Po zmrtvýchvstání Pána Ježíše a po jeho odchodu do nebe apoštolové spolu s Matkou Ježíšovou setrvali na modlitbě. Očekávali Utěšitele, o kterém jim Pán vyprávěl při poslední večeři a slíbil jim, že Ho pošle.

Vidíme, že při všech důležitých událostech provázela Panna Maria prvotní církev. Když ji budeme uctívat během měsíce května, můžeme i my prožít její přítomnost a blízkost. Budeme vše prožívat, dívat se na všechna tajemství očima Panny Marie. Působení Ducha svatého a také Mariinu přítomnost prožíval ve svém životě i zesnulý Svätý Otec Jan Pavel II. Myslím si, že právě to byla ta síla, která ho provázela závěrečné měsíce, týdny, dny a nakonec i poslední minuty při odchodu z tohoto světa, kdy odešel do domu Otcova. Celý svět tyto poslední chvíle Svätého Otce pozoroval a mohli jsme to cítit zvláště při pohřbu, kdy bylo všude vidět ducha porozumění, úcty a jednoty, která se nedá jen tak lehce přehlédnout. Duch svätý však není nikdy unaven, a tak s volbou nového papeže přišla nová vlna očekávání a při úspěšně provedené volbě u většiny lidí, především na svatopetrském náměstí, zavládla obrovská atmosféra radosti. Radost patří mezi dary Ducha svätého. A tak přeji nám všem, abychom společně prožívali měsíc květen v Mariině přítomnosti a nechali se ovlivnit působením Ducha svätého. Právě toto všem ze srdce přeje a do vaší snahy jít životem s Marií, v síle Ducha svätého, žehná

otec Emil

Církevně - liturgické okénko

Zajímalo by mě, jestli může být zvolen papežem nejen kardinál, ale třeba i biskup, obyčejný kněz či řeholník, a jestli se to už někdy v dějinách stalo.

Moc děkuji. Srdečně zdraví J. M.

Papežem nemusí být nutně zvolen kardinál, i když k takovému případu došlo velmi dávno – naposledy v r. 1378, kdy byl zvolen papežem Urban VI. Jeho pontifikát ale trval jen asi půl roku, protože pak se jej kardinálové zřekli a zvolili papežem Klementa VII. Tím ale začalo dvojapapežství – západní schizma, protože Urban VI. papežem zůstal i nadále.

Papežem se teoreticky může stát každý, kdo má za sebou 5 let semináře a jáhenské svěcení (aby mohl být vysvěcen na kněze) a je mu více jak 35 let (podmínka pro to, aby mohl být vysvěcen na biskupa – papež je totiž římským biskupem). Z dějin známe ale i výjimečný případ, a to sv. Ambrože, který byl zvolen biskupem milánským, když byl teprve katechumenem, ale vše v krátké době dohnal, protože byl vzdělaný a zkušený státní úředník.

O průběhu konkláve se můžete dočíst také v knize od Bernharda Hülsenbuscha s názvem „Jak se volí papež – konkláve včera dnes“, kterou nabízí Karmelitánské nakladatelství.

VN

Naše poutní místa Uherský Brod

Kostel Panny Marie Nanebevzaté se nachází přímo v centru Uherského Brodu. Toto město, kterému se také právem říká město Královny posvátného růžence, se rozkládá asi 30 km jižně od Zlína.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Pověst o založení Uherského Brodu hovoří o zemance z Velenova, která prosila Pannu Marii, aby se nad ní smilovala a dala jí syna. Byla vyslyšena a na přání Panny Marie, která se jí zjevila ve snu, dala postavit kapličku na místě označeném kvetoucí růží na sněhu. Lidé pak ke kapličce přicházeli se svými prosbami. Uherský král Ondřej I. – také prosebník – zde později nechal místo kapličky postavit kostel a do něj umístit obraz Panny Marie, dar byzantského císaře, namalovaný prý evangelistou Lukášem. Předchůdcem dnešního barokního kostela byl gotický kostelík s dvěma věžemi připomínaný již koncem 13. století, který stál v místě nálezu legendární zimní růže.

Areál dominikánského kostela a kláštera se nachází v historické části Uherského Brodu na Mariánském náměstí. Jako rok založení dominikánského kláštera je uváděn letopočet 1262 a je spojován se jménem prvního převora Melchiora. Nynější barokní dominikánský kostel byl vybudován v letech 1636-70 za přispění hraběnky Eleonory z Kanic a vysvěcen byl v roce 1742.

Největší ozdobou chrámu je obraz Černé Madony, který je kopií původního obrazu pořízeného na přelomu 17. a 18. století. Podle živé legendy byl brodský obraz uloupen za nejasných okolností na začátku 14. století (pravděpodobně za vpádu Matúša Čáka Trenčianského) a dostal se z Uherského Brodu do Čenstochové v Polsku.

V dobách náboženských bouří byl kostel husity zničen a nějaký čas zde byli nekatolíci. Členové řehole sv. Dominika se zde znovu usídlili po Bílé hoře. K poslednímu nedobrovolnému opuštění kláštera došlo v letech 1950-94.

První říjnovou neděli se zde koná tradiční růžencová pouť a město se promění v moře nejpestřejších květů, které jsou na krojích poutníků z Moravského Slovácka.

Dne 24. září 1997 papež Jan Pavel II. posvětil v Římě korunku pro milostný obraz a následující den vydal bulu, kterou získal poutní mariánský kostel v Uherském Brodě výsadu odpustků pro poutníky, kteří navštíví chrám první květnovou nedělí. Slavná korunovace obrazu se konala 5. října 1997 za přítomnosti olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera. První květnovou nedělí následujícího roku (3. 5. 1998) navštívil město Uherský Brod a klášter papežský nuncius Mons. Giovanni Coppa.

POUTĚ

- ❖ **hlavní pout'** – v neděli blíže k svátku Nanebevstoupení Panny Marie (15. 8.)
- ❖ **růžencová slavnost** – v první sobotu a neděli v říjnu

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Dům řádu bratří kazatelů (klášter dominikánů), Mariánské nám. 61, Uherský Brod.

-pn-

Pout' k Panně Marii Lourdské (ze vzpomínek paní Zálahové)

3. část – závěr

Odpoledne jsme šly na prohlídku muzea sv. Bernardetty. Je to domek s mlýnicí, kde se narodila – obytná místnost se třemi postelemi – chudoba a nedostatek provázal tuto rodinu.

Večer jsme se zúčastnily nezapomenutelného světleného průvodu. Za zpěvu lurdské písně „Kde v údolí ku řece“ ve všech jazycích... „Ave, ave, ave Maria“ zpíval každý ve své mateřštině – Polka, Němka, Francouzka, Slovenka i my a bylo to opravdu nádherné. Modlíme se růženec opět mezinárodně – někteří pláčou a my s nimi. Doba je pohnutá – Maria, ochraň nás, prosíme. Ve 23 hodin konečně uléháme a okamžitě usínáme.

Po snídani, kterou jsme zahájily šestý den, jedeme do Carcassone, starobylého francouzského města. Hradby jsou z 11. až 13. století a všechno tady vydrželo až do dneška. Naše další cesta vede ke Středozemnímu moři. Koupeme se, i když je voda dost studená a velké vlny nám podrážejí nohy. Jedeme dál a na opuštěných vinicích trháme sladké hrozny, jsou vynikající. Navečer se ubytováváme v Avignonu v hotelu Formule1 a já spím zase se svými známými Cilkou a Ludvou.

Ráno 11. září vyrážíme na procházku tímto slavným městem. Latinskou mši slouží pan farář ve zdejší katedrále a potom už zase jedeme dál. Do přístavního města Nice a odtud pokračujeme do slavného Monte Carla. Před knížecím palácem právě probíhá střídání stráží.

Naše kroky míří do zdejší baziliky, kde je hrobka monackých knížat a je tady pohřbena také slavná herečka a monacká kněžna Grace Kelly. Je to už 10 let od její tragické smrti.

A znovu vyrážíme na cestu k domovu – na řadě je italský Janov. Čeká nás nádherná večerní procházka s výhledem na moře a množstvím lodí ve zdejším přístavu. Vidíme i maják – velký

světelný kříž na vysokém útesu – působí to nádherně. A je tady noc a s ní další cesta autobusem, který nás krásně uspává.

Ráno se probouzíme v italské Padově a na programu máme po snídani mši svatou v Bazilice sv. Antoníčka. Po prohlídce chrámu a uctění ostatků patrona tohoto kostela nasedáme opět do autobusu a vyrážíme směrem k rakouským hranicím. Projíždíme po mostě přes řeku Piavu – tady se brodili i naši vojáci za I. světové války a mnoho se jich tu tenkrát utopilo. Rakouskem projíždíme bez zastávky a vzpomínáme na uplynulé dny.

Díky Bohu jsme všechno ve zdraví přežili. Už se opravdu těším domů do Fryštáku a v srdci mi zůstává krásný pocit, že se mi splnil můj velký životní sen – byla jsem v La Salettě a v Lourdech.

Děkuji Ti, ó Pane...!

zpracoval -pn-

Fotografie z posledního úseku poutí

Carcassone

Avignon

S. Antonio **Padova**

Avignon

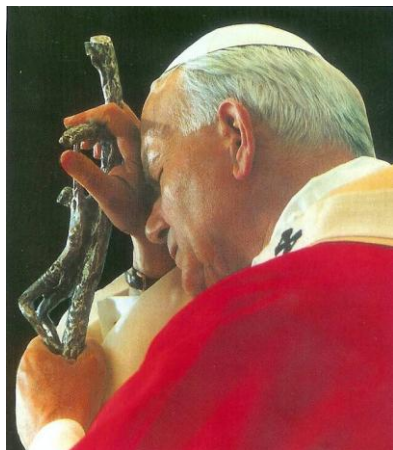

Carcassone

V minulém čísle jsme Vás vybízeli k modlitbám za Svatého Otce Jana Pavla II. Během měsíce se ale situace zcela změnila. Svatý Otec zemřel a my jsme mohli sledovat, jak tato událost zasáhla lidi z celého světa. Slavnostního pohřbu se zúčastnily miliony poutníků a události hrály hlavní roli ve většině médií. Při konkláve byl hned druhý den zvolen nový papež – Benedikt XVI. Aby zvládl svou, jistě nesmírně náročnou úlohu, prosíme Vás tentokrát o modlitby za něj – budou jistě potřebné.

V tomto čísle věnuje i Farníček událostem minulého měsíce několik stránek. Naposledy se ohlédne za životem Svatého Otce Jana Pavla II. a seznámí Vás s papežem novým.

Karol Wojtyła = Jan Pavel II.

- ❖ Karol Wojtyła se narodil 18. května 1920 v polských Wadowicích jako druhorozený syn.
- ❖ v roce 1938 absolvoval reálné gymnázium ve Wadowicích.
- ❖ v roce 1941 se zapsal na filozofickou fakultu Jagellonské univerzity v Krakově, ale studium musel přerušit.
- ❖ v roce 1942 se rozhodl stát se knězem – vstoupil do ilegálního církevního semináře v Krakově a současně začal studovat filozofii na ilegální teologické fakultě Jagellonské univerzity.
- ❖ v listopadu 1946 byl v soukromé kapli v Krakově vysvěcen kardinálem Stefanem Sapiehou na kněze. Poté pokračoval ve studiu teologie v Římě a do Polska se vrátil v roce 1948.
- ❖ 28. září 1958 byl jmenován titulárním biskupem a generálním vikářem krakovské arcidiecéze.
- ❖ 13. ledna 1964 byl jmenován krakovským arcibiskupem.
- ❖ 26. června 1967 jej papež Pavel VI. jmenoval kardinálem.
- ❖ 16. října 1978 byl zvolen papežem – prvním neitalského původu od roku 1523. Jeho pontifikát oficiálně začal 22. října 1978.
- ❖ 13. května 1981 spáchal Turek Mehmet Ali Agça na Jana Pavla II. Atentát. Papež byl zasažen několika střelami, ale lékaři jej zachránili. Po uzdravení navštívil Svatý Otec Aliho Agcu ve vězení.
- ❖ 13. dubna 1986 navštívil papež hlavní římskou synagogu a modlil se zde s rabínem Eliem Toaffem.
- ❖ 8. – 14. července 1987 navštívil Jan Pavel II. potřetí během svého pontifikátu Polsko a silně podpořil zakázané opoziční hnutí Solidarita.
- ❖ 21. dubna 1990 přiletěl papež poprvé do Československa a spolu s prezidentem Václavem Havlem oslavil pád komunistického režimu.
- ❖ 18. října 1990 na vatikánském synodu jednoznačně odmítl možnost manželství katolických kněží.
- ❖ 31. října 1992 rehabilitoval papež (po 359 letech) italského vědce Galilea Galileiho, kterého církev přinutila, aby se zřekl teorie, že Země se točí kolem Slunce, jakožto odporující bibli.

- ❖ 7. prosince 1992 Jan Pavel II. oficiálně představil nový Katechismus katolické církve.
- ❖ 17. května 1995 – v předvečer svých 75. narozenin – papež odmítl spekulace, že by mohl odstoupit, stejně jako to činí po dovršení této věkové hranice ostatní biskupové. Prohlásil, že „zůstane tak dlouho, jak bude chtít Bůh“.
- ❖ 25. prosince 1995 musel Svatý Otec přerušit své tradiční poselství Urbi et Orbi kvůli zvýšené teplotě. Bylo to poprvé během pontifikátu.
- ❖ 12. března 2000 požádal papež o odpuštění za hříchy, jichž se církev dopustila za 2000 let, ale i za odpovědnost, kterou katolíci nesou za zlo páchané v naší době.
- ❖ 20. – 26. března 2000 se vydal do Svaté země, navštívil svatá místa v Izraeli i na palestinských územích.
- ❖ 8. května 2001 změnil Jan Pavel II. na konci svého pobytu v Sýrii historii, když jako první papež vstoupil do mešity.
- ❖ 16. října 2002 papež změnil po osmi stoletích tradiční motlitbu růžence, když navrhl čtvrtý text nazvaný Tajemství světla, pojednávající o Kristově veřejném působení.
- ❖ 18. prosince 2004 odmítl svatby homosexuálních párů jako útok na základní strukturu společnosti.
- ❖ 27. března 2005 byl Svatý Otec poprvé za 26 let svého pontifikátu nucen kvůli nemoci omezit svou účast na velikonočních oslavách pouze na požehnání.
- ❖ 2. dubna 2005 v 21:37 papež Jan Pavel II. ve Vatikánu umírá.

Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.

- ❖ Joseph Ratzinger se narodil 16. dubna 1927 v bavorském městečku Marktl am Inn.
- ❖ roku 1937 se celá rodina přestěhovala do Traunsteinu.
- ❖ v roce 1941 začali Joseph a jeho bratr Georg studovat v arcibiskupském semináři sv. Michala v Traunsteinu.
- ❖ roku 1943 byl Ratzinger zařazen jako pomocník k protiletadlové obraně, později převelen na německo-maďarskou hranici.
- ❖ V květnu 1945 dezertoval z armády a vrátil se do Traunsteinu. Byl deportován do amerického zajateckého tábora a poté se vrátil zpět do semináře.
- ❖ v letech 1946-51 studoval teologii a filozofii ve Freisingu a v Mnichově.
- ❖ v červnu 1951 byl vysvěcen na kněze.
- ❖ v roce 1952 pracoval jako pedagog na několika německých univerzitách. (v Bonnu, Münsteru, Tübingenu a Řezně) a stal se profesorem teologie (bylo mu pouhých 25 let).
- ❖ v letech 1962-65 – během druhého vatikánského koncilu – byl konzultantem arcibiskupa Josefa Fringse, který patřil k nejradikálnějším reformistům.
- ❖ v březnu 1977 se stal Ratzinger mnichovským arcibiskupem.
- ❖ o několik měsíců později – v červnu r. 1977 – jej papež Pavel VI. jmenoval kardinálem.
- ❖ roku 1981 se stal prefektem Kongregace pro nauku víry.
- ❖ v roce 2002 byl jmenován děkanem kolegia kardinálů – nejbližšího poradního sboru papeže.
- ❖ 19. dubna 2005 byl kardinál Ratzinger zvolen papežem – přijal jméno Benedikt XVI.

Setkání

Byla to smutná sobotní noc, když do celého světa zazněla ta zpráva. Jakkoliv již vlastně očekávatelná. **Svatý Otec zemřel!** Co všechno se v té chvíli honilo hlavou ...

Smutek. Už nikdy nevyrazí na své pastýřské cesty. Už nebudou mít věřící ani nevěřící možnost setkat se s ním. Už nebude svým jedinečným způsobem ovlivňovat tento náš svět.

Ulehčení. Jeho utrpení posledních dní (let) skončilo a on je u Otce v nebi.

Radost, vděčnost. Jaký člověk to byl v čele Církve v posledních dvaceti šesti letech!

Ale jakákoliv slova nemohou plně vystihnout pocity člověka, emoce, vzpomínky. Jen ty vzpomínky, ty snad je možno trochu připomenout. Hlavně ty dávnější.

ZVOLENÍ

Zdá se jako by to bylo včera. Byl se to odehrálo už 16. 10. 1978. Místo, kde jsme v té době trávili hodně času – fara ve Zlíně. A najednou odněkud přiletne ta zpráva: Habemus Papam! Jan Pavel II. A je to Polák – Karol Wojtyła! Zpráva šokující, skvělá, neuvěřitelná, radostná ... Jak jen tu radost projevít. A tak vyběháme, pár přítomných včetně o. Mičky, a běžíme na zvonici zlínského kostela. A začíná vyzvánění. Jásáme, děkujeme Pánu Bohu a všemi zvony hlásáme do světa tu obrovskou radost a naději. Snad tu naši euforii ten kúr, ta věž, přežijí bez úhony. A okolní město, komunisti? V tu chvíli je to naprosto nepodstatné ... A tak ještě dlouho zvoníme a doslova křepčíme ...

VZTAH

Ten vztah, který jsme si brzy i na dálku vytvořili ke Svatému Otcovi, byl neuvěřitelně silný. Bylo to trvalé vědomí sounáležitosti, sledování činnosti Svatého Otce, jeho cest, jeho aktivit. Třeba když se podařilo naladit na televizní obrazovce zrnitý přenos ORF a sledovat návštěvu Svatého Otce v Irsku či jinde. Ano, přiznávám, často jsem přítom i brečel. Bylo to tak intenzivní, že jsem dokonce skoro živě snil o osobním setkání se Svatým Otcem. Třeba poté, když jsme hovořili s Josefem Zvěřinou o aktuálních věcech, o jeho „podvratných“ aktivitách, mezi něž patřila i komunikace se Svatým Otcem, s nímž se osobně znal.

SETKÁNÍ

A pak to osobní setkání se Svatým Otcem skutečně přišlo. Vlastně setkání čtyři. První tři se odehrála v Římě, kam jsme se s Milkou – naprosto neočekávaně a pro nás skoro zázračně – dostali v letech 1987 a 1989. Samozřejmě byly ty cesty možné pouze bez dětí a samozřejmě jsme při jejich prožívání netušili, jaké změny nastanou, a to už tak brzy. Změny, které způsobí, že další setkání se Svatým Otcem se bude moci odehrát už u nás doma, na Moravě.

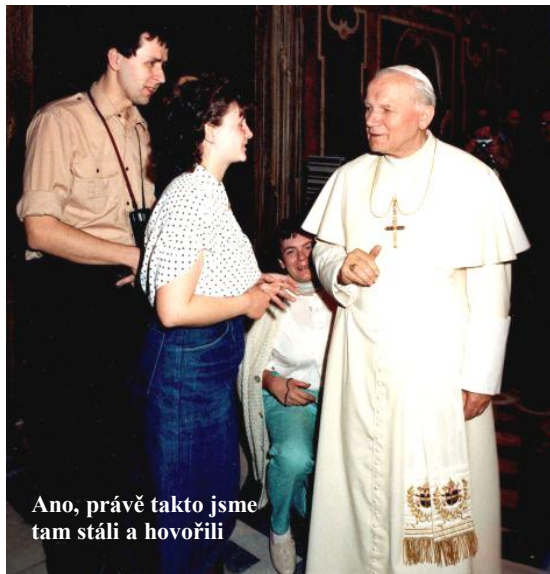
1. Řím 1987. Pobyt ve Věčném Městě, které jsme si hned napoprvé zamilovali. Mimo jiného programu se za nádherného počasí účastníme generální audiece na náměstí svatého Petra. Je to zážitek zcela mimořádný. Tím spíše, že jsme přesvědčeni, že to vše je poprvé a naposled. To čekání na zaplněném náměstí s jásajícími lidmi z celého světa. Příjezd Svatého Otce. Oficiální program. A pak spousta osobních minisetkání Svatého Otce s těmi šťastlivci, kteří stojí v dosahu uliček. Mezi těmi se (mírně protekčně) ocitáme i my. Je to jen potřesení rukou, úsměv, letmé slovo – ale cítíme, že je to zážitek na celý život. A jsme pak ještě mile překvapeni tím, že čipernými vatikánskými fotografy je tento zážitek dokonce zvětčen a my si jej tak můžeme uchovat ještě hmatatelněji.

2. Řím 1989. 5. duben. Druhý pobyt v Římě. A zase možnost zúčastnit se generální audience, tentokrát konané vzhledem k horšímu počasí v audienční hale Pavla VI. I to je skvělý zážitek a nová zkušenost. Jsou zajímavé ty moderní prostory plné lidí z celého světa. Program podobný jako minule I závěrečný průchod Svatého Otce uličkou. Tentokrát se tam však ani nesnažíme dostat. Umožníme tak setkání někomu z dalších přítomných. I proto, že víme, že my budeme mít za pár dnů možnosti jiné ...

3. Řím 1989. 8. duben 1989. Podvečer na Náměstí sv. Petra. Stojíme mezi několika hloučky dalších čekajících, v podstatě jen Poláků. My čtyři – tři Slováci a já. Ve vzduchu je cítit určité napětí, očekávání. A pak už se konečně zvolna vydáváme dovnitř, do prostor paláce. A míříme pořád nahoru, zdoláváme spousty schodů, mijíme mlčenlivé příslušníky Švýcarské gardy. Potom vstupujeme do sálu, v níž má audience proběhnout. Nejdříve je nám – snad až neúměrně dlouho – udílěna spousta vysvětlení, rad a pokynů k tomu, co má následovat.

A pak, z ničeho nic, nenápadně, přichází protějšimi dveřmi malá skupinka a v ní – Svatý Otec. Ze místa jen pár metrů před námi má krátký proslov v polštině a pak se vydává k první skupince. To už nás mrazí v zádech, protože hned poté má následovat naše čtveřice. A mně zlehka kmitne hlavou vzpomínka na ty hovory s Josefem Zvěřinou, na sny. A skutečně, Svatý Otec už volně přichází k nám. Milka si kleká a dostává od něj křížek na čelo. Někdo z nás vysvětluje, že jsme ze Slovenska, já upřesňuji že z Československa. Pak Svatému Oci říkáme, že se za něj modlíme, na což on reaguje tím, že se za nás také modlí. Říkáme také, ať nám pošle biskupy. A on na to ať se modlíme k Panně Marii Levočské. A po chvíli Svatý Otec zase zvolna odchází k další skupince. Jen my dál nehnuté stojíme.

To další už probíhá trochu jako ve snu. Kniha na památku, zase ta spousta schodů, tentokrát směrem dolů. Při čekání na „vypuštění“ z prostor paláce se dáme do řeči s jedním mladým příslušníkem Švýcarské gardy, který však bohužel umí pouze německy. Přesto se od něj dozvíme, že je zde na dva, tři roky, pak se vrátí do Švýcarska, kde by chtěl zakotvit u policie nebo pohraniční stráže. (Jak mu jeho momentální „praxi“ závidíme).

Ano, právě takto jsme tam stáli a hovořili

4. Další setkání - to už je doba porevoluční a tedy už tak trochu jiná kapitola ...

Ano, vím, že tyto vzpomínky jsou ovlivněny tím, že v nich jde o doby mého mladšího věku. Že v nich jde o situaci před rokem 1989, kdy všechny takové zážitky byly věci zcela mimořádnou. To však nic nemění na láskyplném vzpomínání na **SVATÉHO OTCE JANA PAVLA II.** Na tom, že on byl zcela jistě **Papežem mého života.**

-p-

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

21. KOSTEL – varhany (pokračování)

Generální oprava a přestavba varhan – příprava

Přípravy na plánovanou velkou generální opravu varhan začaly už několik let před rokem 1977. Již v r. 1972 se P. Piják obrátil dopisem na varhanářský závod Organa v Kutné Hoře (dřívější firma Tuček Kutná Hora), ve kterém si stěžoval na to, že „*dnes po dvaceti letech (myslí se od poslední opravy v r. 1951 – pozn. aut.) jsou varhany v takovém stavu, že se na ně nehodí hrát. Bud' to vůbec nehraje nebo zase hraje, co hrát nemá...*“ P. Piják požadoval po firmě takovou opravu, která by konečně vyřešila neustále se objevující poruchy na nástroji. Z dopisu je patrné, že nástroj nebyl udělán moc kvalitně, což se samozřejmě neprojevilo hned po jeho postavení, ale až za několik desítek let. „*Fryštácké varhany opravdu nedělají Kutné Hoře dobrou reklamu; domnívám se, že by Kutná hora měla cítit alespoň nějakou morální povinnost vůči Fryštáku a provést opravdu solidní opravu.*“ Na tuto žádost došla z podniku odpověď, že je potřeba kompletně vyměnit staré vzdušnice za nové – kuželopneumatické. Tuto práci ale mohl podnik udělat až v r. 1974, protože r. 1973 už na zakázku neměl žádný volný termín. Že byl stav varhan skutečně žalostný, dokazuje i dopis, který v stejném roce (1972) odeslal P. Piják také do závodu Varhany v Krnově s prosbou, zda by bylo možné varhany opravit ještě v r. 1973, protože, jak uvedl v dopise, „*hrát na ty varhany je pro p. varhanika utrpení.*“ Dalším důvodem, proč varhany opravovat, byl také ten, že se v r. 1975 očekávala primice novokněze Pavla Uhříka a do té doby měly být varhany v pořádku. Primice se ale nakonec uskutečnila dříve - už na počátku prázdnin roku 1973, takže opravu už do primice stejně nebylo možné stihnout, a proto byla odložena.

V srpnu 1973 napsal P. Piják další dopis do Organy v Kutné Hoře s prosbou o provedení opravy v co nejkratším časovém termínu (žádost do Krnova tedy zřejmě zůstala bez odezvy). Zástupci závodu Organa přijeli varhany prohlédnout někdy na podzim 1973. Vyhotovený rozpočet pochází z listopadu 1973 a důležité na něm je, že kromě celkového plánu přestavby varhan obsahuje také údaje o rejstřících, které byly původně v dispozici. V rozpočtu je konstatována skutečnost, že 50 procent všech tónů buď nehraje anebo hraje samovolně. Z technických důvodů bylo rozhodnuto o celkové modernizaci a rekonstrukci varhan. Oprava byla naplánována na rok 1976 a hned v r. 1974 měla být provedena alespoň nejnnutnější oprava, aby se na varhany dalo alespoň trochu hrát. Celkové náklady na opravu byly vyčísleny na 240 110,- Kč.

Vít Němec

Kalendárium květen 2005

- 1. 5. 6. neděle velikonoční
- 3. 5. Svátek sv. Filipa a Jakuba
- 5. 5. Nanebevstoupení Páně
- 6. 5. Sv. Dominika Savia *
- 8. 5. 7. neděle velikonoční
- 13. 5. Sv. Marie Dominiky Mazzarelové *
- 14. 5. Svátek sv. Matěje, apoštola
- 15. 5. Slavnost Soslání Ducha svatého
- 16. 5. Svátek sv. Jana Nepomuského, hlavního patrona Čech
- 22. 5. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 24. 5. Panny Marie, Pomocnice křesťanů *
- 26. 5. Těla a Krve Páně
- 29. 5. 9. neděle v mezidobí

* významné svátky a události pro Salesiánskou rodinu

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

- 3. 5. Psychomotorický a psychický vývoj dítěte
- 17. 5. Zdravá obuv pro děti
- 31. 5. Sypaná batika, zdobení textilu tiskátkou

AKCE NA DISU

- 19.-22. 5. Dachstein
- 27.-29. 5. Paragliding
- 3.-5. 6. Skální hrátky
- 4. 6. DIS Fest
- 10.-12. 6. Na kole po Moravském Krasu

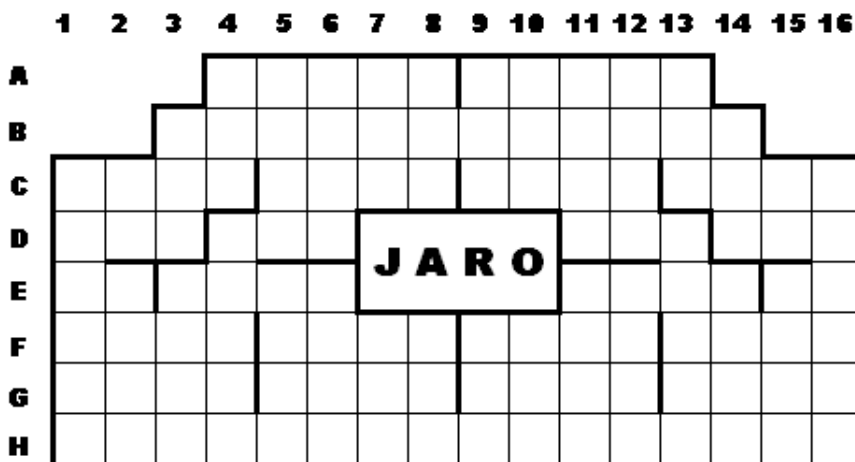
Více informací najdete na internetové stránce www.disfrystak.cz.

Do redakce Farničku přišla prosba o seznam všech dosavadních papežů. Bohužel, protože jich bylo už 265 (některé zdroje uvádějí až 270), nemůžeme toto přání splnit, protože tolik místa ve Farničku nemáme. Uvádíme tedy seznam papežů ve 20. století. Kompletní seznam všech papežů od sv. Petra až do současnosti můžete najít na internetové adrese <http://zivotopisyonline.cz/papezove-jmenny-seznam-vsech-papezu.php>.

PAPEŽOVÉ VE 20. STOLETÍ

1878 – 1903	Lev XIII.	1958 – 1963	Jan XXIII.
1903 – 1914	sv. Pius X.	1963 – 1978	Pavel VI.
1914 – 1922	Benedikt XV.	1978	Jan Pavel I.
1922 – 1939	Pius XI.	1978 – 2005	Jan Pavel II.
1939 – 1958	Pius XII.	Od r. 2005	Benedikt XVI.

Křížovka na květen

Vodorovně: A. Textař tanečních písní, vůně, B. **II. díl tajenky**, C. Orná půda, český malíř, výzva, Chačaturjanovo jméno, D. Alkoholický nápoj, město v Peru, herec, umělecká dvojice, E. Chemická značka osmia, část střechy, svatebčan, SPZ Olomouce, F. Část svíčky, zaháněti žízeň, anglicky devět, severská zvířata, G. Místa v poušti, Mohamedův přítel, palivo, malajské oslovení pána, H. **I. díl tajenky**.

Svisle: 1. Mužské jméno, 2. Naše dvojhláska, kniha snů, 3. Německé město, černí ptáci, 4. Česká řeka, řeka v Rusku, 5. Řeka v Rusku, ožeh, 6. Stykač, opojný nástroj, 7. Planetka, tajemství, 8. Fanfára, město v Nigérii, 9. Staroarménské město, Evropan, 10. Černý kůň, marocké město, 11. Slovenská číslovka, svazek obilí, 12. Římsky 2051, domácí zvíře, 13. Samohlásky, druhy léků, 14. Zkratka slovenských zemědělských družstev, puk, 15. Citoslovce bolesti, ochrana zboží, 16. Druh tkaniny.

Pomůcka: D. *Ite*, 7. *Ate*, 8. *Isa*, 10. *Ito*.

Tajenka z minulého čísla: Kdo v neděli dělá, ten se nedodělá.

připravil: František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakční rada: P. Emil Matušu, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Vyšlo 30. 4. 2005 v nákladu 230 ks.